

Z P Ě V N Í K

Cech příbramských hutníků olovářů

Cech příbramských horníků a hutníků

Písně skokové

Obsah

strana

A. Hymny a skokové písně	4
1. <i>Hornický stav budíž velebený</i>	4
2. <i>Hymna hutníků.....</i>	5
3. <i>Již opět z věže zaznívá</i>	6
4. <i>Gaudeamus igitur.....</i>	7
5. <i>Čechy krásné, Čechy mé</i>	8
6. <i>Vy havrani umazaní.....</i>	9
7. <i>Svěcení tupláku</i>	10
8. <i>Když práce velký hlas.....</i>	12
9. <i>Snad je to přece jen možná věc.....</i>	13
10. <i>Vstávaj Jano</i>	13
11. <i>My Carbonáři veselí.....</i>	14
12. <i>Kahanec na palci.....</i>	15
13. <i>Kamarádi dolů sfárejme.....</i>	16
14. <i>Kanafaska</i>	17
15. <i>Cestička k Majrovce</i>	17
16. <i>Přijď k dolu</i>	18
17. <i>Již dozněl zvonku hlas.....</i>	18
18. <i>Do práce mladý horník kráčí</i>	19
19. <i>Salom</i>	20
20. <i>Tulácká (O zítřejší den se nestaráme)</i>	20
21. <i>Vyvolávání perkmistra</i>	20

A. Hymny a skokové písně

1. Hornický stav budiž velebený

(Hornická hymna)

1. Hornický stav budiž velebený,
hornický stav to je naše slast,
byť postrádal třeba světlo denní,
činí vše jen pro svou drahou vlast.
[: Ano synům všech dolů i všech bání,
vlídně ruku k přátelství dej! :]
[: Jen zdaru měj, jen zdaru měj,
jen zdaru měj hornický stav! :]
2. Neslyšíte zvonku jasné znění,
neslyšíte, klapačka nás zve?
Nuže, bratři, k dolům bez prodlení,
ať Zdař Bůh zaznívá tam i zde.
[: Ano synům všech dolů i všech bání,
vlídně ruku k přátelství dej! :]
[: Jen zdaru měj, jen zdaru měj,
jen zdaru měj hornický stav! :]
3. A když práce naše dokonána
a dobyt je přebohatý kov,
odměna nám za to bude dána,
věnec slávy ověncí náš rov.
[: Ano synům všech dolů i všech bání,
vlídně ruku k přátelství dej! :]
[: Jen zdaru měj, jen zdaru měj,
jen zdaru měj hornický stav! :]

2. Hymna hutníků

1. Stav můj tot' chloubá má
a hutníků všech věrných,
tot' náplň mého života
a tužeb cíl nezměrných.
V něm síla naše celá
a shrnut budiž duch.
[: Mu zněte slova vřelá:
Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh!:]
2. Nám kov a plamen vzor
jej kujme rukou hlavou.
Však hutník obé ovládá
a tvoří krásu mnohou.
On hmotu ohněm taví
a klidné mění v ruch.
[: Necht' k slávě jemu platí:
Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh! :]
3. Pro vlast a národ náš
vždy kujme rukou, hlavou,
a dmychat chceme vždycky žár
kde boj o věc jde pravou.
V tom stavu bud'me spjati
jak nerozborný kruh.
[: Necht' k slávě jemu platí:
Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh! :]

3. Již opět z věže zaznívá

1. Již opět z věže zaznívá
zvonečku tichounké lkání,
uchop se každý kladiva
a měj se k dolování;
[:obejmi každý milku svou,
rozejdi pak se s předrahou,
jak káže horstva duch!
Zdař Bůh, Zdař Bůh,
Zdař Bůh, Zdař Bůh!:]
2. Spěcháme s myslí veselou
v podzemní světa říše,
a každý má se k práci své,
čilostí vše jen dýše,
[:slyšet je prachu rachoty,
kladiv, želízek klepoty
a kol a strojů ruch!
Zdař Bůh, Zdař Bůh,
Zdař Bůh, Zdař Bůh!:]
3. A když poslední chvíle nám
zaznívá do noci temné,
vždy dlí nad námi nebes Pán,
jenž má nás v moci své věrné,
[:s Bohem buď milko, pláče nech,
pozbude horník strastí všech
a k nebi se povznese duch!
Zdař Bůh, Zdař Bůh,
Zdař Bůh, Zdař Bůh!:]

4. Gaudeamus igitur

1. [: Gaudeamus igitur,
iuvenes dum sumus! :]
Post iucundam iuventutem,
Post molestam senectutem
[: Nos habebit humus. :]
2. [: Ubi sunt qui ante nos, in mundo fuere? :]
Vadite ad superos, transite ad inferos
[: Ubi iam fuere :]
3. [: Vita nostra brevis est, brevi finietur :]
Venit mors velociter, Rapit nos atrociter,
[: Nemini parcetur. :]
4. [: Vivat Academia,
vivant professores! :]
Vivat membrum quodlibet,
vivant membra quaelibet,
[: Semper sint in flore! :]
5. [: Vivant omnes virgines, Faciles, formosae! :]
Vivant et mulieres, Tenerae, amabiles,
[: Bonae, laboriosae! :]
6. [: Vivat et respublica, Et qui illam regit! :]
Vivat nostra civitas, Maecenatum caritas,
[: Quae nos hic protegit! :]
7. [: Pereat tristitia, Pereant osores. :]
Pereat diabolus, Quivis antiburschius,
[: Atque irrisores! :]

1. Radujme se tedy,
dokud jsme mladí
po radostné mladosti,
po žalostném stáří
budeme patřit zemi.

3. Náš život je krátký,
zakrátko se skončí;
smrt přijde rychle,
uchvátí nás krutě,
nikdo nebude ušetřen.

2. Kde jsou ti,
kdo před námi byli na světě?
Odkráčejte do nebes,
přeneste se do pekel -
- oni tam již byli.

4. Ať žije akademie,
ať žijí profesori,
ať žije každý student,
ať žijí všichni studenti,
vždy ať v květu jsou!

5. Čechy krásné, Čechy mé

1. Čechy krásné, Čechy mé,
duše má se touhou pne,
[: kde ty vaše hory jsou,
zasnoubeny s oblohou :]
2. S oblohou a s nebesy,
kde přemýšlí na plesy,
[: anděl světlem oděný,
k slávě Páně stvořený :]
3. Pán, ten stvořil také vás,
slavné Čechy, vlasti krás,
[: anděla vám z nebe dal,
váš by národ k zpěvu zval :]
4. A ten národ pěje rád,
v žalmech však i touhu znát,
[: by ten anděl chránil Čech,
do skonání věků všech :]

6. Vy havrani umazaní

1. Vy havrani umazaní,
kdo by k vám šel do díla,
ve dne v noci pracujete,
máte těžká kladiva.
[: S pannama se vodíte,
po hospodách chodíte,
a když přijde pondělíčko,
zas do díry musíte,
a když přijde pondělíčko,
zas do díry musíte. :]
2. Ta neděle, dlouhá chvíle,
to se vám dobře daří,
to se pěkně vystrojíte,
chodíte jak písáři.
[: S pannama se vodíte,
po hospodách chodíte,
a když přijde pondělíčko,
zas do díry musíte,
a když přijde pondělíčko,
zas do díry musíte. :]

7. Svěcení tupláku

K) Kantor – sólo / Ta) Tablice - sbor

K) *Domine, domine praelate!* Ta) Quid vis?
K) *Volo bibere!* Ta) Quid nam?
K) *Bonam cerevisiam!* Ta) Ad cuius salutem?
K) *Ad salutem meam!*

Ta) Et tu crobiane crobianissime! Cur bibes ad salutem tuam et non ad salutem nostram?

K) *Ergo bibo ad salutem meam, ad salutem tuam, ad salutem nostram, vostram et ad salutem omnium conchlastatorum!*

K + Ta) Amen!

K + Ta) In silvis resonant dulcia carmina,
in silvis resonat dulce carmen!
Dulcia carmina, in silvis resonant,
in silvis resonat dulce carmen!

K) *Amen! Blahoslavený sládek, který pivo vaří!*

Ta) Ale zlořečená šelma který je první platil!

K) *Sicut erat in principio et nunc et semper
et in saecula saeculorum, amen!*

Blahoslavený sládek, který pijákům věří!

Ta) Ale zlořečená šelma, který jim pěnu měří!

K) *Sicut erat in principio et nunc et semper
et in saecula saeculorum, amen!*

Blahoslavený šenkýř, který pijákům čeká!

Ta) Ale zlořečená šelma, který je z kabátů svléká!

K) *Sicut erat in principio et nunc et semper
et in saecula saeculorum, amen!*

K + Ta) Amen, amen!

K) *Obkliďte mne pijani a hráči, lotřící hospodští, chvástaví a
chlastaví, obkliďte mne!*

Hospodu teplou a sklenici plnou, dej nám, Ó pane!

K + Ta) Amen, amen!

K) *Slyšte slova ze zákona pivního z evangelia Sv. Baccha, kdež v kapitole 12. verš 67. takto čteme:*

Za onoho času pravil mistr hornický učedníkům svým: Jděte do celého světa a hledejte svini černou, která má bílé štětiny. I šli učedníci přes hory horoucí a lesy lesoucí, ale svini nenalezli. I rozezli se mistr hornický nad učedníky svými, rozbil fajfku o patník a takto k nim pravil: Amen, amen pravím vám, smradi, jeden z vás mne zradí! A zavolav mistr manželku svou hříšnou Maří Magdalenu, takto k ní děl:

K + Ta) Amavi te puella, iam te habet collega,
amavi te puella, iam te nolo.
Tantum simiam, in foro inveniam,
amavi te puella, qualis est ta.
Měl jsem tě holka rád,
už tě má kamarád,
měl jsem tě holka rád, už tě nechci.
Takovou opici, najdu na ulici,
měl jsem tě holka rád, už tě nechci.

K) A tehdy opona chrámová se roztrhla, skály pukaly, moře se roztekla a země se rozpekla, hrobové se otvírali, mrtví z hrobů vyskakovali a hrom sebou praštil o zem. To se stalo za onoho času, kdy kočky chodily bez ocasu a slunce bylo v pytli. Tolik z evangelia Sv. Baccha, z písma svatého našeho pivního.

K + Ta) Amen, amen!

K) Ó veliký Permone, jenž jsi stvořil z vody a prsti tento mok a svému hutnickému a hornickému lidu poskytl k pití, dej, aby vždycky dosti dobrého pití měli, aby je ráno hlavy nebolely, skrze číši a tuplák náš! Ó veliký Permone! Požehnej nám těchto darů, které z milosti Tvé nyní požívati budeme. Amen! Povstaňte žízňiví, povstaňte žízňiví, mok spravedlivý pěni a lepší rodí se svět! Amen, pijme z tohoto posvěceného!

K + Ta) Glo-glo-glo, glo-glo-glo gloria,
tak se to pivečko pívává,
glo-glo-glo, glo-glo-glo gloria,
tak se to pivo pije.
Když ses napil, utři bradu,
podej svému kamarádu,
glo-glo-glo, glo-glo-glo gloria,
tak se to pivo pije.

8. Když práce velký hlas

1. [: Když práce velký hlas, v klín země volá nás :]
[: my vesele mužně a směle,
jedem dolů v propasti stmělé
a voláme: Zdař Bůh!
Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh,
a voláme: Zdař Bůh! :]
2. [: Když v šachtách hlubokých,
tmách svatých odvěkých :]
[: pěst naše tam kladivem buší
a tvrdé skaliny kruší,
tu jásáme: Zdař Bůh!
Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh,
tu jásáme: Zdař Bůh! :]
3. [: Když někdy ze skály
se vody vyvalí :]
[: tu v divoké hučící sloji
nás vede k vítězství v boji,
zas pozdrav náš: Zdař Bůh!
Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh,
zas pozdrav náš: Zdař Bůh! :]
4. [: A nebezpečí kdes,
tu jsme jak skalní tes :]
[: tu necouvne nikdo, byť skály,
kol pukaly, plameny plály,
jen jásáme Zdař Bůh!
Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh,
tu jásáme: Zdař Bůh! :]
5. [: Po díle skončeném,
když na den zpátky jdeme :]
[: tu v nádherném slunečném jase
svůj pozdrav voláme zase
vstříc k nebesům: Zdař Bůh!
Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh,
vstříc k nebesům: Zdař Bůh! :]

9. Snad je to přece jen možná věc

1. Snad je to přece jen možná věc,
že já něčím budu,
[: do Afriky se vypravím,
dobejvat zlatou rudu, :].
2. Když ze mne nebude přece nic,
než tulák bez profese,
[: s šelmama budu se prohánět,
divokém po pralese, :].
3. Za ženu vezmu si gorilu
snad nějak shodneme se,
[: srdce má divoké tak jako já,
je také bez konfese, :].

10. Vstávaj Jano

1. Vstávaj, Jano hore,
na baňu klopajů,
ak neskoro prídeš,
fárať ti nedajů.
2. Neskoro som prišiel,
fárať mi nedali,
ešte ma hutmanskou
palicou vyprali.
3. Baszom vám az anyad,
s vašimi baňami,
keď ste ma nabili,
fárajte si sami!

11. My Carbonáři veselí

1.

My Carbonáři veselí, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh!
my pijeme jak posedlí, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh.
Když pití nám již nechutná, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh,
tu teprv tíhnem k posteli, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh!

2.

Nás hezké děvče rozhřeje, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh!
každá se na nás usměje, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh.
My s tichým, klidným úsměvem, Zdař Bůh, [:Zdař Bůh:],
do kostela ji zavedem, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh!

3.

My šije nikdy nesehnem, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh!
kdo nám nevoní, čert ho vem, Zdař Bůh, [:Zdař Bůh,:].
My chceme jenom volně žít, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh,
a svoje pivo volně pít, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh!

4.

Nám vše co jenom leskne se, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař
kantor do frcu zanes, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh.
Jen ten náš drahý diamant, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh,
ten nepošleme nikdy v amt, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh!

5.

Nás srdce nikdy nebolí, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh!
at' stane se nám cokoli, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh.
Když věřitel na nás hekne, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh,
to nás nikdy nezalekne, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh!

6.

Kdo s děvčaty rád laškuje, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh!
a dobrý truňk kdo miluje, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh,
věřitelů se nechce bát, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh,
ten k nám se může vždycky znát, Zdař Bůh, [:Zdař Bůh:].

7.

My Carbonáři přesmutní, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh!
nám nechybí nic jen kutny, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh,
a pár jeptišek k líbání, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh,
a hned děláme pokání, Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh!

12. Kahanec na palci

1. Kahanec na palci! Čekáme tiše,
až se klec vyhoupne z podzemní říše,
zvonek nám zapláče do snů a tuh,
sjedeme, sletíme s jasným: Zdař Bůh!
Sjedeme, sletíme s jasným: Zdař Bůh!
2. Kahanec na palci! Kráčíme ve tmy,
o skály tříští se rudý svit letmý,
výstřely rachotí v prohrátý vzduch,
jako by volaly z dálky: Zdař Bůh!
Jako by volaly z dálky: Zdař Bůh!
3. Kahanec na palci! V průvanu větrů,
v hlubinách odvěkých na tisíc metrů,
cítíme sílu svou, přírody vzruch,
s hrdostí jásáme staré: Zdař Bůh!
S hrdostí jásáme staré: Zdař Bůh!
4. Kahanec na palci! Když to být musí,
derem se přívaly, kouři, jež dusí,
padá-li v mrákoty znavený druh,
život mu vlejeme teplým: Zdař Bůh!
Život mu vlejeme teplým: Zdař Bůh!
5. Kahanec na palci! V odvaze klidné,
polibek Neznámé, kterým vše stydne,
vítáme s úsměvem v záplavě duh,
zmíráme s odkazem: Příštím: Zdař Bůh!
Zmíráme s odkazem: Příštím: Zdař Bůh!
6. Kahanec na palci! Po práci znoji,
vyjedem nahoru k milence svojí,
nahore sluníčko, zelený luh,
při plné sklenici výsknem: Zdař Bůh!
Při plné sklenici výsknem: Zdař Bůh!

13. Kamarádi dolů sfárejme

1. Vzpomínám si na ten krásný den,
když jsem vyšel prvně z domu ven,
šlapal si to po pěšině,
zadem k jámě Karolině, sám nesměle.
Máma mě naposled objala,
po tváři jí slza skanula,
šel jsem prvně do roboty
a zpíval si podle noty dál vesele.

R.:

Kamarádi, kamarádi, dolů sfárejme,
kamarádi, kamarádi, bázeň nemějme.
[: Vyfáráme opět za svítání vzhůru každý z nás,
kamarádi, kamarádi, ke své mámě zas.:]

2. Pod zemí já svého druha mám,
za toho snad život svůj i dám,
sfárali jsme kdysi spolu
v těžní kleci prvně dolů, já a kamarád.
Na pozdrav mi za něj odpoví
v dáli v šachtě jeho podkovy,
vůz když táhne po pěšině
dole v jámě Karolině můj kamarád.

R.:

3. Až se jednou ráno rozední,
nevyfárám šichtu poslední.
Budu někde s němou tváří,
tam, kde slunko nezazáří, já a kamarád.
Pomocnou mi ruku podejte,
kamarádi, ihned sfárejte.
Doma čeká synek, máma,
rád bych byl zas mezi váma, kamarádi.

R.:

14. Kanafaska

(účastníci se drží kolem ramen a při refrénu všichni povstávají na slovo „stála“)

1. Proto jsem si kanafasku koupila,
carija koupila, carija koupila,
abych se ti můj miláčku líbila,
carija líbila, carija líbila.
Stála, stará pumpa, pumpa stará, stará pumpa,
stála, stará pumpa, pumpa stará,
ric, pic, bum.
2. Koupila jsem na červenou na bílou,
carija na bílou, carija na bílou,
aby si mi nechodíval za jinou
carija za jinou, carija za jinou.
Stála, stará pumpa, pumpa stará, stará pumpa,
stála, stará pumpa, pumpa stará,
ric, pic, bum.

15. Cestička k Majrovce

1. Cestička k Majrovce ušlapaná,
šla po ní dívenka uplakaná,
[: včera si zpívala, miláčka líbala,
dnes už je od něho odloučená.:]
2. Čekala miláčka po celý den,
až on jí vyfárá z Majrovky ven.
[: Vyšlehly plameny nad černé kameny,
a v nich je miláček zavalený.:]
3. Cestička k hřbitovu uježděná,
odvážej tam těla zohavená.
[: Zavřel se navždy rov, zanechal tisíc vdov,
v mém srdci rána je otevřená.:]

16. Přijd' k dolu

1. Přijd' k dolu, jitro až na stráních,
na květech perlami rosnými bude plát,
[: do známé aleje, přijd', prosím, přijd',
v březový sad, mně s Bohem dát! :]
2. Přijd' k dolu k večeru, až bude
za Brdy slunce tvář pozvolna zapadat,
[: do známé aleje, přijd', prosím, přijd',
v březový sad, mne uvítat! :]
3. A když se nevrátím, počkej až
do noci, až soumrak roztančí hvězdný rej:
[: a když pak nepřijdu, sama se vrat',
mně klidu přej, a neplakej! :]

17. Již dozněl zvonku hlas

1. Již dozněl zvonku hlas,
jenž k práci volá nás,
bud' s Bohem milko moje,
vždyť vrátím se zas k tobě,
nás chrání velký duch,
Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh!
2. A je-li vůle tvá,
bych nevrátil se já,
utěš mi milku moji,
s níž duše má se pojí,
chraň ji horníků duch,
Zdař Bůh, Zdař Bůh, Zdař Bůh!

18. Do práce mladý horník kráčí

1. Do práce mladý horník kráčí,
po boku dívky již má rád,
[: ona ho k šachtě doprovází,
růžičku mu dává na kabát, :].
2. Vem si tu růži, ta je z lásky,
bude tě chránit pod zemí,
[: miláčka svého vroucně líbá,
tiše pláče, prosím, vrať se mi, :].
3. Však osud nepřál jejich lásce,
dívčinu prosbu zatratil,
[: a mladý horník ke své milce,
nikdy víc se domů nevrátil, :].
4. Když mladé tělo vynášeli,
na nebi zhasla hvězdička,
[: a v jeho ruce uvadala,
jeho milé rudá růžička, :].
5. Zem mu svou náruč otevírá,
na rakev květy padají,
[: a jeho věrní kamarádi,
hornickou mu píseň zpívají, :].
6. Bud' s Bohem drahý kamaráde,
co osud vzal, to nevrací,
[: my vzpomínku ti zachováme,
vždyť jsi dal svůj život za práci, :].

19. Salom

Salom, salom, salom, salom,
tak zpíváme si stále
v bezstarostné pijácké kumpánii,
táže-li se starý kmet, čím to možné as,
že jsem stále napařen a piju zas a zas,
že jsem stále napařen a piju zas a zas.
Salom, salom...

20. Tulácká (O zítřejší den se nestaráme)

1. O zítřejší den se nestaráme,
kdo nepije, ten je mezulán.
Do hospody všichni cestu známe,
v hospodě je každej tulák pán.
2. Co vyžebráme, to hrdlu dáme
a když to propijem', dále poputujem'.
O zítřejší den se nestaráme,
kdo nepije, ten je mezulán.
Zdař Bůh!

21. Vyvolávání perkmistra

(druhá sloka je oslavná při různých příležitostech a na různé osoby)

A kde je perkmistr,
a kde je perkmistr,
a kde je, kde je perkmistr,
sa, sa, perkmistr,
a kde je perkmistr.

Ať žije perkmistr,
ať žije perkmistr,
ať žije, žije perkmistr,
sa, sa, perkmistr,
ať žije perkmistr.

Poznámky

Vydal

Cech příbramských hutníků olovářů

Cech příbramských horníků a hutníků

Kovohutě Příbram

v roce 2012

u příležitosti 700 let hutnického řemesla na Příbramsku.

KOV**OHUTĚ**
P ř í b r a m